

Hvis det ærede Medlem vil læse den Betænkning, som den engelske Kommission har afgivet, vil han se, at meget lærde og ansete Mænd dér finder, at den letteste Maade at komme de kapitalistiske Udskjelser til Livs paa netop er ved at regulere Priserne, at slaa ned paa Varepriserne. Det er efter min Mening ogsaa i og for sig ret indlysende, at det ligger nærmest og vil være forholdsvist let at kontrollere dem.

Hermed skal jeg paa ny anbefale Lovforslaget til velvillig Fremme, idet jeg dog nu er klar over, at det ikke bliver gennemført i denne Samling. Men vi maa saa i den kommende Sommer paa en eller anden Maade eller paa mange Maader tale med den højtærede Indenrigsminister ude i Landet, og vi vil da faa at se, om den danske Befolkning er af den samme Opfattelse som han, at de store Truster og Monopoler uhindret skal have Lov til at udplyndre og flaa Befolkningen. Jeg tror at turde spaa, at den højtærede Minister vil trække det korteste Straa i saa Henseende ude hos Befolkningen. Og saa til allersidst vil jeg anbefale, at det Punkt, der taler om at bekæmpe Truster og Monopoler, dog snart bliver taget ud af Venstres Program. Hvorfor skal det staa der? Det synes jeg slet ikke, der er nogen Grund til.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Hvorledes er det muligt for det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen at henvise mig til Kommissionsbetænkningen fra Sverige, om hvilken han selv udtalte, at den forlanger en Lov om Vareaager, en Trustlov og en Revision af Næringsloven? Er det ikke netop det samme, jeg har krævet? Jeg har sagt: Er det en Lov om Vareaager, der tiltrænges, lad os saa faa en Lov om Vareaager, og ønsker man en Trustlov, lad os saa forberede Udarbejdelsen af en Trustlov. Naar jeg ikke udtrykkelig har talt om Næringsloven, ligger det simpelt hen i, at kommer de to andre, maa den eo ipso forandres. Der er altsaa ingen Modsætning mellem mit Krav og Kravet fra Sverige, men tværtimod en nøje Overensstemmelse. Det ærede Medlem kan heller ikke sige, at vi har sagt, at vi ikke vil være med til noget som helst. Det ærede Medlem kan ikke, som hans Partifæller saa ofte gør, betegne os som Folk, der aldeles ikke kan se andet end Lyssiderne ved det kapitalistiske Samfund og det kapitalistiske Erhverv. Vi kan saa udmærket godt indse, at det har

store Brøst. Jeg og mange, der staa i samme Lejr som jeg, vil være fuldstændig rede til at arbejde med paa en Lovgivning, der kan tage Sigte paa de Sider af den kapitalistiske Udvikling, der kan skade Samfundet. Det har vi erklæret i Dag, og det vil vi til enhver Tid erklære. Man kan derfor ikke betegne os som Folk, der ingenting vil gøre, fordi vi afviser et Lovforslag, som der efter vor Mening ikke er Logik eller Mening i.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Rode): Min Formodning om, at det ærede Medlem Hr. Fraenkel føler sig som en Monopolindehaver, hvis Rettigheder er krænkede ved dette Lovforslag, har faaet en aldeles uanet Bekræftelse. Naar Forholdet ikke blot er det, at det ærede Medlem, naar han ser paa Forslaget her, finder, at Professor Birck skriver et vrøvlagtigt og uforstaaeligt Lovforslag, men mener, at det nuværende Forsyns Styrelse med Hensyn til hele Verdensudviklingen er saa uheldig, at han ønsker sig to Minutter for at standse Udviklingen i 500 Aar, at afskaffe Menneskenes Tænkevirksomhed, ja, sætte Naturlovene ud af Kraft, fremtræder han virkelig som den største Monopolist her i dette Ting. Dette forklarer mig ogsaa hans Stilling overfor Lovforslaget.

Det ærede Medlem siger, at det er skabt af en Stemning, og at dette fremgaar af, at det er omtalt i en Paragraf i Loven af 11. April 1919. Dér er han dog paa Vildspor, thi vel er det rigtigt, at ved Loven af 11. April 1919 fik Indenrigsministeriet et af Rigsdagen givet Opdrag til at forelægge en saadan Lov; men Arbejdet med et saadant Lovforslags Udarbejdelse var paabegyndt længe forinden. Det var aldeles ikke affødt af en Stemning, men af en bestemt Kendsgerning, nemlig Dannelsen af en særlig Trust her i Landet, den store Skotøjstrust.

Lovforslaget er en direkte Frugt af en Opfordring til Den overordentlige Kommission om at overveje, hvad der burde foretages i Anledning af den Ballinske Skotøjs-trusts Dannelse. Der henvises allerede hertil i selve Kommissionens Indstilling, idet den skriver, at Indenrigsministeriet allerede den 15. Maj 1918 havde „paaapeget, at det i flere Fag er Tilfældet, at et enkelt Firma eller en enkelt økonomisk Sæmmenslutning af Forretninger indtager en saa fremskudt Stilling, at det paagældende Firmas eller Sæmmenslutnings Holdning i Pris- og Forsyningsspørgsmaal er væsentlig bestemmende for hele Faget, hvoraf følger en særlig Interesse for det offentlige i med Opmærk-